

مراحل شاخص مشاوره مسيحي
مرحله اول: آغاز كار
فصل پنجم

**Critical Stages of
Biblical Counseling**

نويسنده: جی آدامز
مترجم: شاهرخ صفوی

پیشگفتار مترجم

جزوه ای که در دست دارید، ترجمه کتاب "مراحل شاخص مشاوره مسیحی" است. این کتاب شامل بیش از سی فصل می باشد و انتشار تمام کتاب بصورت یک فایل اینترنت خردمندانه نیست. به ناچار فصل های این کتاب بصورت جداگانه انتشار یافته اند. دعای من این است که ایمانداران فارسی زبان از طریق این کتاب، آشنائی بیشتری از مراحل عملی اجرای کلام خدا بدست آورند. شخصی که به مشاور مسیحی رجوع می کند در این کتاب "مقاضی" نامیده شده، و شخص مشاور نیز "مشاور" نامیده شده است. شاهرخ صفوی

فهرست

مقدمه

مرحله اول ..... آغاز کار

مرحله دوم ..... گشایش

مرحله سوم ..... اهداف پایانی

مرحله اول فصل پنجم امید بخشیدن

مشاوره مسیحی را نمی توان با کسانی که امیدی ندارند ادامه داد. زمانی که موقعیت سخت و خسته کننده گردد، طاقت تحمل لازم را نخواهند داشت. پولس در نامه به تسالونیکیان می نویسد:

اول تسالونیکیان ۱

۳: و پیوسته در حضور خدا و پدر خود، عمل شما را که از ایمان ناشی می شود و محنت شما را که محرک آن محبت است و پایداری شما را که از امید به خداوندان عیسی مسیح الهام می گیرد، به یاد می آوریم.

”پایداری شما را که از امید به خداوندان عیسی مسیح الهام می گیرد“، نشانه اهمیت خاصی است که امید در زندگی روحانی ایماندار دارد. امید امکان پایداری را بیشتر می کند. معمولاً متقاضیان مجبور خواهند شد دست به کار های تازه ای بزنند که نیاز به کوشش و انضباط روزانه دارد. این کار می تواند برای کسانی که تا بحال کاری را طبق برنامه قبلی انجام نداده اند، طاقت فرسا باشد. ممکن است از متقاضی خواسته شود بخاطر کاری که کرده بخشش بطلبد و آن برایش مشکل باشد. اگر امیدی در کار نباشد، امکان اجرای آن کم خواهد بود. اما از طرف دیگر، بدون اجرای آن نیز نمی توان قدم های دیگری را برداشت. در بعضی از موارد ممکن است متقاضی به راه های گذشته خود برگردد و همان گناه های قبلی را مرتکب شود. نتیجتاً لازم است میزان امید متقاضی را قبلاً مورد سنجش قرار بدهید. اگر امید ندارد، و یا کم است، باید امید را در او پرورش دهید. امید یعنی چه؟ امید در کاری است که روح القدس از طریق کلامش انجام می رساند. این با آن امیدی که در دنیا رواج دارد فرق دارد. امید این دنیا وابسته به شرایط است که دائماً در حال تغییر می باشد. شاید انجام بشود، و یا شاید هم انجام نشود. امیدی نا پایدار و مضحک می باشد. کاربردی ندارد. اما خدا در کلامش صحبت از امیدی می کند که حتمی است و شکی در آن نمی باشد. انتظاری که از خدا داریم را می دانیم انجام خواهد شد چون او است که آن را انجام می رساند نه ما. دلیل آنکه آن را امید می خوانیم تنها این است که هنوز انجام نشده است.

رومیان ۸

۲۴: زیرا با همین امید نجات یافتیم. اما امیدی که به دست آمد، دیگر امید نیست. چگونه کسی می تواند به امید چیزی باشد که آن را یافته است؟
۲۵: اما اگر به چیزی امیدواریم که هنوز ندیده ایم، بردبارانه انتظارش را می کشیم.

آنچه می آموزیم ایمان به وعده خدا است. خدا می گوید در انتظار آن باشید و حتماً بدست خواهید آورد.

تیتوس ۲

۱۳: در حینی که منتظر آن امید مبارک، یعنی ظهور پر جلال خدای عظیم و نجات دهنده خویش عیسی مسیح هستیم،

امیدی که در خدا داریم تنها مربوط به زمان های آخر نمی باشد، بلکه انتظار ما ظهور روزانه خدواندمان عیسی مسیح در زندگی ما می باشد. این ظهور او است که زندگی ما را جلال می دهد و دوباره زنده می کند. اگر شکی نیز وجود دارد، تنها به این دلیل است که تا بحال تجربه ای در این راه روحانی نداشته ایم. تجربیاتی که داشته ایم همه از نوع دنیوی بوده و شامل شک تردید زیادی بوده. اما نباید تجربیات راه های دنیوی خود را در راه خدا نیز دخالت دهیم. این دو راه فرق بزرگی را باهم دارند. یکی مربوط به کیفیت کاری است که ما و دنیا انجام می رسانیم، و دیگری کیفیت کاری است که تنها خود خدا انجام می رساند. وقتی خدا و مخلوقات او را در نظر بگیریم، می بینیم که کار خدا کامل، جدی، و حتمی است. تنها چیزی که از ما خواسته این است که خواست او را بجای آوریم و انتظار میوه آن را نیز داشته باشیم.

امید را باید در همان جلسه اول سنجیده و بنا کرد. من این نکته را در تجربیات اول مشاوره خود بدست آوردم. یک متقاضی که مسئله ارتباط با مردم را داشت، امیدش را نیز از دست داده بود. نتیجتاً، دست از جمع آوری اطلاعات برداشتم و تمرکز را بر بنای امید نهادم. پس از بحث کافی پیرامون فرق میان امید در خدا و امید در دنیا، به وعده های خدا پرداختم و نشان دادم که خدا چطور به کسانی که در گذشته به وعده های او توکل کرده اند، برکات خود را داد. سپس جلسه را با دعا خاتمه دادم. اما وقتی درب اطاق را باز کردم تا متقاضی خارج شود، دیدم که او ایستاده و حرکت نمی کند. از او پرسیدم، ”آیا حرف دیگری دارید که می خواهید بزنید؟“. او گفت، ”بله“، و دست از جیب در آورد و در آن تیغ ریش تراشی بود. گفت، ”تصمیم گرفته بودم بعد از اینجا به اطاقم بازگردم و شاه رگم را ببرم“. حال می بینید که ممکن است اطلاعات بسیاری در مورد مسائل متقاضی بدست بی آورید، اما اگر امیدی برایش نباشد، ممکن است متقاضی در کار نباشد! حال ببینیم پولس راجع به امید چه می گوید:

رومیان ۱۵

۱۳: اینک خدای امید، شما را از کمال شادی و آرامش در ایمان آکنده سازد تا با قدرت روح القدس، سرشار از امید باشید.

توجه داشته باشید که خدا سرچشمه امید ما است نه آنچه اتفاق می افتد. خدا همه چیز را عطف به جانب خود می کند، و بخاطر همین است که امید به خدا داریم. امیدی که در دنیا هست بیشتر مواقع ناامید کننده است، چون بر اساس کار و کیفیت ما استوار می باشد. اما امید به خدا، بر اساس کار و کیفیت خدا استوار است. آنچه خدا انجام می دهد همیشه صحیح است و کافی. خدا می فرماید این روح القدس است که در ما قدرت امید را می سازد. زمانی که کلام را می خوانیم و روح القدس حقانیت آن را برای ما آشکار می کند، این همان قدرت امیدی است که در ما به جریان می افتد. زمانی که کلام به دل می نشیند، ایماندار می خواهد آن را مال خود کند. روح القدس این امید را ایجاد می کند که بزودی مال خود خواهد شد.

رومیان ۱۵

۴: زیرا آنچه در گذشته نوشته شده است، برای تعلیم ما بوده تا با پایداری و آن دلگرمی که کتب مقدس می بخشد، امید داشته باشیم.

آنچه در گذشته نوشته شده بود شهادتی است از بر حق بودن امید به خدا. آنچه کلام می گوید انجام خواهد شد، اما به شرط آنکه افکار و رفتارمان نیز مطابق با آن باشد. در حقیقت کلام خدا کار روح القدس می باشد. او است که به نویسنده های آن ”وحی“ نمود چه بنویسند.

دوم پطرس ۱

۲۰: قبل از هر چیز، بدانید که هیچ وحی کتب مقدس زائیده تفسیر خود نبی نیست.
۲۱: زیرا وحی هیچگاه به اراده انسان آورده نشد، بلکه آدمیان تحت نفوذ روح القدس از جانب خدا سخن گفتند.

روح القدس از کلامش استفاده می کند تا خواست خدا را در ایماندار بجای آورد. در نتیجه باید بدانید کدام آیات کلام مربوط به موضوع خاص متقاضی می گردد و آن را برای او ”باز“ کنید. امید زمانی بنا می گیرد که شناخت لازم از آیات مربوطه بدست آمده باشد. وقتی من می دانم آن کاری که خدا گفته را انجام دهم، آنچه قول داده را بدستم خواهد رسانید، آنوقت امیدم زیاد می شود. اما اگر ندانم موضوع چیست، امیدم ناپایدار و زود گذر خواهد بود.
آیه ای که در طول سالیان مشاوری مسیحی مورد استفاده من قرار گرفته اول قرن نهم تا ۱۰: ۱۳ می باشد:

اول قرن نهم تا ۱۰

۱۳: هیچ آزمایشی بر شما نمی آید که مناسب بشر نباشد. و خدا امین است؛ او اجازه نمی دهد بیش از توان خود آزموده شوید، بلکه به وقت آزمایش، راه گریزی نیز فراهم می سازد تا تاب تحملش را داشته باشید.

اصولی را که در این آیات موجود است را در کتابچه ای بنام ”مسیح و مشکلات شما“ شرح داده ام (این کتاب به زبان فارسی ترجمه شده است). اصل مهمی که در این آیه می بینیم این است که ”نمی توانم“ در کار نیست. کلام می گوید ”هیچ“ آزمایشی نیست که ایمانداران نتوانند آن را با پیروزی بگذرانند. معمولاً مسیحیان تکیه کلامشان این است، ”من نمی توانم“. در این آیه خدا سه مورد تشویق کننده را شرح داده است:

۱. شما اولین کسی نیستید که چنین آزمایشی را می گذرانید. کسان دیگری بوده اند که با موفقیت آن را انجام داده اند.
۲. خدا آزمایش بخصوص را مطابق با شرایط و امکانات شما وفق خواهد داد.
۳. خدا آزمایش شما را در زمانی که خود لازم می داند به پایان خواهد رسانید.

زمانی که این وعده ها بخوبی فهمیده شد و به درستی اجرا گردید، امید را در ایماندار ایجاد خواهد ساخت. از آنها استفاده کنید تا امید را در متقاضیان ایجاد نمایید. کلام خدا سر شار از وعده های خداوند است.